

4° *Ill. 3577. (2, 7)*
CHRISTO AUTORE ET DUCE!
EXERCITATIONUM FEUDALIVM
SEPTIMA,

De
ACQVISITIO
NE FEUDI
PER
INVESTITURAM,

Quam
Ex Decreto & Autoritate
Magnifici, Nobilissimi atq; Amplissimi Jctorum
Ordinis in Electorali LL. nutrice Leucorea

PRÆSIDE

V I R O

Nobili, Amplissimo, Consultissimo & Excellentissimo

DN. GOTTFRIDO SUEV

J. U. D. & P. P. famigeratissimo, Curiae Electo
Facultatis Juridicae nec non Scabinatus Adessore
gravissimo,

Dn. Præceptore, Patrono ac Promotore suo
votâ mentis observantiâ ætatem colendissimo,
Publicæ Eruditiorum Censuræ submittit

JOHAN-JACOBUS GIHNLINUS, Coburgo.

Ad d. Martij

In Auditorio Jctorum.

WITTEBERGÆ, JOHANNIS HAKEN, MDC.

VERO
HISTORICAL

OLLE
MILITIO

THE
HISTORICAL

INVESTIGATION

THE
HISTORICAL

THE
HISTORICAL

THE
HISTORICAL

THE
HISTORICAL

THE
HISTORICAL

Bayerische
Staatsbibliothek
München

COROLLARIA.

CAROLUM IV. plurima S. Imperij R. G. Principibus Electo-
A. sua B. indulgisse privilegia, nemo sanæ mentis ambigat. Certè ut a-
centa taceam, non postremum reperire est *sub tit. XII.* ubi Impera-
riorissimus ipsis, utpote solidis Imperij basibus & columnis immo-
congregationem Collegialem, Churfürsten- oder Collegial- Tag/ absce-
ciali veniæ impetratione in Civitate aliqua Imperiali, singulis anni
ac incolamitate Imperij, Statusque necessitate efflagitante, institu-
mittit. *Confer. Capitulatio invictissimi nostri Imperatoris Ferdinandi II.*
V. parum discrepans. An autem personaliter interesse debeant Septem
conventui, quætere allubescit? Si tenorem A. B. sequi vellemus, omni-
teri necesse habemus per verba, ibi: *Daß dieselbe Churfürsten hint*
Jahr einmahl / wenn vier Wochen an einander zu rechnen / nach Ost
über / in einer des H. Reichs Stadt persöhnlich sich versamen / et
modernam observantiam atq; præsentem Imperij Statum non nih-
pencilamus, ab ijs jam dudum, citra ulla legitima impediment-
sum factum fuisse, abundè satis apparet. E multis sit unicus Co-
Norieus de Anno 1611. cui non ipsum Electorem Brandenburgensem
nem Sigismundum, sed ejus nomine Legatum, Baronem à Putliz in-
se legimus apud Dn. D. Carpoz. de L. Regia German. Cap. V. Sect. 7.
Dom. Arumei discursu ad A. B. V. §. 21.

Immorabor aliquantisper inchoatæ materiæ, & quid de Boh-
Rege statuendum, eadem operâ ac brevitate exponam. Quæviser
Utrum is huic congregationi interesse, jusq; suffragij habere soleat? Ing-
teor, N. L. Sic tamen censeo, eodem modo, quo ad præcedentes
non incommode posse responderi, Admissâ insuper contra Melch-
stum in Consult. de officio Electoris Bohem. annexâ libris de Regno Boh. p.
tione Arumei de Comitjjs Imp. cap. II. n. 28. & seqq. & d. disc. ad A. B.
Carpoz. de L. R. all. I. & disput. Feud. VI. q. ad A. B. 4. n. 14. Limn. de J. A.
IX. c. 1. n. 228. inter Conventum Electoralem, vulgò Wahl Tag /
gialem Churfürsten- oder Collegial- Tag / quam optimâ fundamen-
te corroboratam hîc suppeditasse videtur Hartm. Maurius, Elector
Consiliarius in Tr. de Coronat. Caroli V. Rub. quo apparatu. Adeant e-
res, quibus volupe est, all. Auctores. Jam ad alia.

Quamvis reliqui Imperij Principes & Status non participant de
mitijs Electoralibus, & conventus hujusmodi agitare regulariter pro-
cur, ab hac tamè prohibitione, quin Conventiones Collegij Anseatici

da veniant, nullus dubito. Harum namq; Civitatum Hanſaticarum, *Hanſee Städte/* (ed, quod maximæ atq; præcipuæ ex ijs mari adjaceant, q̄s. an der *See Städte/* ſic dictarum. *Wurmſ. Exerc. J. P. VIII. q. 4.*) fœdera, quæ jam ante 400. annos, paulò ante Friderici II. Imp. ætatem A. M. 1200. *ar- teſtantiſſimis Chytr. & Ihuano*, fuere idæa, atque ſic immemorialis temporis præſcriptione, vim legis & ſpecialis Conſtitutionis obtinente. *l. 1. §. ult. l. 2. ff. de aq. plu. arc.* corroborata, pro juſtis ac legitimis, abſq; ullo monopolij, aliarum civitatum conſpirationis, aut Principum contemptus metu, habenda & in Imperio toleranda eſſe, inde relucet, quod prædictus Imp. Carolus IV. & ſubſequentes aliquot Imp̄p. juxtim ac Magni Principes non ſemel approbarint, intercedendo, exclusas iterum recipere, mittendoque ad iſtud Collegium Legatos, mentionem denique in multis Receſſuum Imp. documentis faciendo, quod non ſecus ex Civitates, ac Nobiles immediati, ſubſidij contra Turcam ſuppeditandi ergò compellari ſoleant: quæ omnia utique, ſi hiſce PP. diſplicuiſſent, facta non fuiſſent. Atq; hæc omnia, ut & earum numerum, ad oculum demonſtrare pronum foret, niſi paginarum anguſtia præpediremur. Latiorẽ campum expaciando offendent in *Limn. de J. P. Lib. VII. c. 1. n. 70.* huic, ſi lubet, ſuperaddant *Carpz. de L. R. c. VI. Sect. 10. Arum. de Comit. c. IV. n. 130. & diſc. ad A. B. VI. §. 9.*

IV. *An autem ceteri Imperij Proceres & Status cum exteris Principibus & Rebusp.* (nam quod inter ſeſe ad pacis publicæ conſervationem, rerum ſuarum ſecuritatem libertatiſq; legitimæ tuitionem, iſſis fœdera pangere integrum ſit, extra omnem dubietatis aleam poſitum eſt per A. B. tit. XV. §. 1.) *etiam ſine Imperatoris conſenſu ſpecialiq; ejus confirmatione confederationes & ligas firmare valeant*, non ſatis expedita quæſtio videtur? Non poteſt verò mihi. nō arridere affirmativa, ſubnitenti tum generalitate *textus A. B. all. l. exteros* non excludente, *ibi: jedoch die Gelübde und Verbündnuß ſo die Fürſten/ıc. auffgerichtet/außgenommen/cum approbatione noviffimæ Pacific. Oſnabr. & Monalt. cap. VIII. eos diſertis verbis includente, ibi: Inſonderheit ſoll einem jedern Standte jederzeit verſtattet ſeyn/ıc. dummodò ad bonum & licitum finem, ut reſtrictio adhibita indicat, fuerint initæ, ibi: jedoch alſo und derggeſtalt/ıc. Carpz. de L. R. c. VI. Sect. 2. n. 20. Wurmſ. Exerc. J. P. VIII. q. 2. circa fin.*

V. Quod tamen ſecus eſt in *Conſraternitatis pacto*, Erbverbrüderung/ubi de reciproca Feudorum Regalium ſucceſſione agitur, quod non immeritò Imperatoris Majeltatis, tanquam horum Feudorum immediati Domini conſenſum & confirmationem expoſcit. *Gail. 2. O. 126. & 127. Formula confraternitatis conſveta reſertur ab Arum. de Comit. cap. I. n. 26.*

GRATIOSO SPIRITU DIRIGENTE!
EXERCITATIONUM FEUDALIAM
SEPTIMA,

De

ACQUISITIONE
FEUDI
PER
INVESTITURAM.

PRÆSIDE

GOTTFRIDO SUEVO.D.&P.P.

Respondente

JOHAN- JACOBO GIHNILINO, Coburg.

ASSERTIO I.

SAlvanda primùm omnium Inscriptio disputationis est: cum dubiam eam reddat Feudista in *v. un. 2. F. 25.* ubi feudum sine Investiturà nullo modo constitui posse, ait: adeoq; Investituram non acquirendi, sed constituendi modum habet. Verùm non adeò accuratus & distinctus horum vocabulorum usus est apud Feudistas, quin promiscuè utuntur verbo constituendi & acquirendi: & modò constitui feudum per Investituram dicunt. *d. c. un. 1. F. 25.* modò per eandem acquiri. *v. un. verffciendum. in fin. 2. F. 1. c. un. pr. 2. F. 33.* Confer. *Joh. Zabel Exerc. feud. 4. §. 5. lit. a.* Sicut & Jure Civili Servitus urbanorum prædiorum per traditionem constitui dicitur in *l. 1. §. 1. ff. de Public. in rem act.* cum tamen pactionibus & stipulationibus constituatur. *§. fin. Inst. de Servit. Præd.* traditione verò acquiratur. *l. 20. C. de pact.* Sufficiat pluribus locis Investituram ad acquisitionem referri: quod & rationi Juris optimè convenit: per conventionem enim & successionem, constitutum quidem rectè dixeris feudum, non autem acquisitum, nisi Investitura accesserit, quâ post constitutionem feudi adhuc opus est, post Investituram verò nihil superest; sed ubi de Re per beneficium investitus est Vassallus, hanc habet potestatem, ut tanquam Dominus possit à quolibet possidente, sibi quasi vindicare, ait Feudista i

c. un. 2. F. 8. S. Rei; adeoq; per Investituram demum plenè acqui-
 tum erit dominium, quale in Vassallum cadere potest. Neque di-
 stingvimus, quod *Boceria* tentat de *Invest. feud. c. 2. n. 78. & seqq.*
 inter Investituram propriam, quæ sit per actualem traditionem, &
 inductionem in possessionem rei feudalis; & abusivam, quæ sit ha-
 stâ vel aliò corporeo signo, portecto à Domino feudi, seu investitu-
 ram facere dicente. *c. un. 2. F. 2. pr.* quasi per illam quidem feudum
 acquiratur, per hanc autem tanquam nudam conventionem, do-
 minium acquiri non possit. *d. l. 20. C. de pact.* Nam generaliter per
 Investituram feudum acquiri dicit Feudista. *d. c. un. 2. F. 1. d. c. un.*
pr. 2. F. 37. non itaque abusivam Investituram, nudam pactio aut con-
 ventio, sed traditione vestita quasi est, non quidem ipsius rei, sed
 symboli alicujus, quod rei vicem sustinet; quæ facta & repræsentati-
 va traditio, non minus ac propria dominium transfert *S. 44.*
Inst. de Rerum divis. l. clavibus 74. ff. de contrab. empt. Ceterùm In-
 vestitura præcipuus & frequentissimus feudi acquirendi modus est,
 ad quam & præscriptio, de quâ *c. un. 2. F. 26. S. si quis per 30. an-*
nos. c. un. 2. F. 87. tanquam Investitura quædam tacita, sive præ-
 sumpta à plebiscito, refertur; cum tamen tanquam per se modus acqui-
 rendi peculiaris, *S. ult. Inst. de usu & hab. cum rubr. tit. seq. l. 20. C.*
de pact. & ab Investiturâ distinctus *d. c. un. 2. F. 26.* suis Regulis
 contineatur. Quod autem in *c. un. 2. F. 1. in fin. c. un. 2. F. 37. pr.* etiâ
 successionem feudum acquiri dicitur, improprie à Feudista dictum
 accipiendum est, cum per investituram demum acquiratur cum ef-
 fectu. *c. un. 1. F. 25.* quod per successionem constitutum erat. *Conf.*
Arum. disput. Feud. s. 8. 3. Finckelth. disput. feud. 7. 6. n.

De Appel-
 latione,
 acceptione
 & defini-
 tione In-
 vestitura.

II. Investituram, nihil admodum interest, an à Latino voca-
 bulo deducas, à veste, investire, quasi Vassallus feudo per traditio-
 nem vestiatur & ornatur; quo sensu mantere, sive mantum aut pal-
 lium dare in historiis Longobardorum pro investire usurpari; à
 vestimenti quodam genere in collatione feudi plerumq; adhibito
 tradit *Lindem. Exerc. feud. 2. c. 4. n. 8.* & disvestire, vel devestire, ve-
 ste illâ privari dicitur in *c. un. 1. F. 7. Vul. 1. de Feud. c. 7. n. 4.* An
 à Germanico *seßten*/qs. *insessen*/investire & firmare in possessione
 feudi, à qua origine, titulos illos *Wess*/Ehrenvest (quos olim san-
 ctos,

Hos, nunc populares factos dicit *Gorbofr. Anton. disput. feud. 4. 6. 7. lib. C.*) quasi firmatos & retinentes honoris, non improbabili-
 quidam deducunt. De re ipsa satis constat, receptissimam in Jure
 feudali, eamque maximè propriam esse hanc Nomenclaturam In-
 vestituræ, quā aliàs quidem & literæ, sive instrumentum Investitu-
 ræ *c. un. 2. F. 58. vers. Idcirco.* & ipsa feudi possessio venit. *c. un. 2. F. 58.*
 hic autem solus actus investiendi, quæ frequentissima acceptio est,
c. un. 2. F. 1. in fin. c. un. 2. F. 2. 2. F. 33. 1. F. 25. & passim, intelligitur,
Belehrung/ & ad signandum hunc ipsum actum commodissimè
 vocatur Investitio in *c. un. 1. F. 26. & 28.* Est itaque hæc Investitura
 nihil aliud, quam solennis feudi cessio, uti brevissimè definiunt
 Cujacius, *Vult. Zabel. &c.* vel, uti ad descriptionem addunt alij, à
 Domino coram certis personis Vasallo sub præstatione fidei facta
 ad effectum transferendi in eum utilis dominij : *Vid. Obrecht. Tr.*
feud. lib. 2. c. 8. n. 5. Lindem. d. c. 4. n. 9. Arum. disput. feud. 5. 6. 5.
 Per contractum & quidem nominatum bonæ fidei definiunt Inve-
 stituram *Niell. & Gorbofr. Anton. uterque disput. feud. 4. 6. 2.* Cessio
 nemque illam, contractum dicit, *Vult. d. loc. n. 7. & 11.* Movetur
 præcipuè, quod Investitura, negotium ejusmodi, sive *συμβασις*
παι, quale contractum constituit. *l. 7. §. 2. ff. de pact. in se conti-*
 neat, intercedente nimirum à parte Domini concessione feudi,
 parte Vasalli, fidelitatis promissione : Unde ex Investitura condi-
 tionem causà datà proponi volunt, ad repetendum feudum. *c. un.*
1. F. 21. & facta Investitura, compelli Dominum actione, ad traden-
 dum feudum, ita ut præstando Interesse non liberetur, *c. un. §.*
facta. 2. F. 26. quæ actiones utique Investituram, ut contractum præ-
 supponere videntur. Verùm nec Investitura ipsa ullibi contractum
 appellatur, neque id nominis tueri potest; quia per Investituram
 dominium utile, quod vocabulum docendi causà, & traditionem
 familiaris gratià, ut loquitur *Coras. lib. 6. miscell. c. 20. n. 2.* retine-
 mus, in Vasallum transfertur, quod pactis & conventionibus no-
 fit. *l. 20. C. de pact.* Præcedit Investituram contractus, qui tamen al-
 ius est ab Investitura, & ab ea tanquam traditione, cessione solenn-
 & modo acquirendi omninò discernendus; nisi traditionem cum
 contractu Emptionis venditionis, & complementum extra substan-

tiam contractus cum ipse contractus confundere velis. Ceterum negotium sive *συμβασις* illud cessionis & fidei, ut & actiones illæ personales non ex Investitura propriè oriuntur, quæ sola traditione constat, sed ex contractu feudali præcedente, per quem fit præparatio acquisitionis, sicut per traditionem ipsa acquisitio. *Vid. Duar. de feud. c. 7. n. 8. Zabel. d. disput. feud. 4. §. 5. in fin.*

*De specie-
bus Inve-
stiturarum.*

III. Distributionem Investituræ, in propriam & abusivam, cujus jam supra mentio facta est in Assert. 1. rigidè examinatur & impugnat *Vult. 1. de feud. c. 7. n. 11.* quem sequitur *Niell. disput. feud. 4. §. 3. lit. f.* adducto in contrarium exemplo Emptionis venditionis, quam propriam nemo dixerit, ubi præsenstradio, ut sit interdum, accedit, nec abusivam, ubi possessio simul tradita non fuit, multò minus diversas species Emptionis inde constituet: Idemque ad Investituram applicat *Vult. d. loc. &* feces has esse ait, quas in Jurisprudentiam sinceriores invexerint descriptores consuetudinum feudalium, quos postea secuti sunt Interpretes, qui feces istas reddiderint turbulentiore, in quibus plerumque desideret non Ingenium, sed Judicium Logicum. Verùm cum & rem ipsam habeamus in Jure feudali, duplicis nimirum Investituræ, quarum altera reali traditione & in possessionem inductione, altera, hæstà, vel alio corporeo signo, traditionis, repræsentativo fiat, ipsas quoque appellationes expressas habeamus, illam quidem Investituram propriam dici, hanc verò abusivam. *c. un. 2. F. 2.* (alio nomine illam investituram, naturalem, hanc, civilem vocat. *Eguin. Baro in c. un. 2. F. 4.*) utique & rem & appellationem, quæ moribus & tempore sedem suam inter feudalia fixam habet, ut loquitur *Gorhoffr. Anton. disput. feud. 4. §. 3. lit. b.* & omnium Juris feudalis Interpretum catholica est. *Arum. disput. feud. 5. §. 6.* pro Lege retinemus, non attentis, quæ ex Logicorum præceptis opponit. *Vult.* Diluit eadem *Arum. d. l. Lindem. d. c. 4. §. 21. add. Einckelb. diss. feud. 7. §. 11. lit. b.* Alteram divisionem, vel potius utriusque Investituræ, propriæ & abusivæ subdivisionem, quæ alia Investitura nova dicitur, per quam feudum cedente Domino, primum acquiritur; alia Vetus, per quam feudum jam constitutum in persona successoris confirmatur, quæ & renovatio Investituræ vocatur; nemo in dubium vocare potest. *Vid. c. un. 2. F. 3. in pr. c. un. 2. F. 32. & in extraord. c. un.*

2. F. 91. de Investitura Veteris & Novi beneficij. Vult. d. c. 7. n. 7. & Feudistæ comm. Est & à qualitate Investituræ, alia pura, alia in diem, alia sub conditione, interque has maximè nobiles & frequentissimæ illæ Investituræ; Expectativa, quæ vulgò itidem abusiva dicitur; & Simultanea, de quibus infra. Illa fit in casum mortis Vasalli, quo feudum ad Dominum reversurum est. c. un. §. moribus. F. 26. Gedinge // Expectantz, oder Lehnsanwartung / Gnaden Lehen. Hæc pluribus simul in feudo Justribuit, & ad differentiam Investituræ singularis, dicitur simultanea; alio tamen modo & effectū consideratur de Jure Civili; alio de Jure Sax. ex quo die gesambte Hand oder Mitbelehnung appellatur, de quibus differentijs Vid. Harim. Pist. lib. 2. quæst. 20. Ingolstadt. Juri in Consil. 40. Corbm. Vol. 1. Resp. 26.

IV. Per Investituram propriam dominium utile & possessionem in Vasallum transferri, omnes facillè concedunt; ceditur enim feudum solenniter, eoque Investitura inde vera & propria dicitur, quia fit per traditionem sive inductionem in possessionem. Ideò & Feudista Investituram illam, possessionem vocat in c. un. F. 2. in pr. quod quomodo intelligendum sit, Vid. ap. Duar. de feud. c. 7. n. 8. In Investiturâ abusivâ dominium æque ac in propria transferri communis opinio Doctorum est. Ideò definitionem illam de quâ supra in Assert. 2. utrique Investituræ accommodant: Rectè, cum ficta traditio, quæ in Investiturâ abusivâ intercedit tantum operetur quoad translationem dominij, quantum vera. § 44. Inst. de Rer. divis. Et in traditione ficta, adeoque etiam in Investitura abusiva eadem requisita transferendi dominij occurrant. §. 40. Inst. eod. Unde generaliter per Investituram feudum acquiritur in c. un. 2. F. 33. pr. ubi & comparatur successioni: Ergò non sola obligatio quaeritur per Investituram. adde c. 88. 2. F. Generaliter quoque investitus de realiqua per beneficium tanquam Dominus quasi vindicare à possidente dicitur in c. un. 2. F. 28. §. Rei autem, quod utique dominium aliquod præsupponit. Negat quidem Arum. per abusivam Investituram dominium utile in Vasallum transferri, disput. feud. §. 9. cujus tamen argumentis facillè satisfieri posse, discurfus fortè docebit. Vld. Duar. de Feud. c. 7.

6. & Niell. *disput. feud. 4. §. 3. lit. b.* Possessionem ex Investiturâ ag-
 sivâ non transferri communiter notant Feudistæ ex *c. un. 2. F. 2.*
 (quamvis contrarium tentari possit, si hæstæ alteriusq; signi por-
 rectio in re feudali præsentî fiat. *arg. l. clavibus 74. ff. de contrab. empt.*
l. 1. §. si jufferim. 21. l. 18. §. 2. ff. de acquir. poss. add. Niell. d. §. 3. lit. f.)
 Id tamen, quantum ad possessionem operatur hæc Investitura, ut
 & Dominus abusivè investitum in vacuam possessionem mittere
 cogatur. *c. un. 1. F. 7. in fin. c. un. §. si facta 2. F. 26. & ipse investitus*
vacuam possessionem, si nemo resistat, propria autoritate
 ingredi possit, tanquam ex tacita voluntate Domini inve-
 stientis, FF. comm. quos allegat *Schultz in Synops. Jur. feud. c.*
9. n. 11. aliud dicendum est, in casu repugnantis vel reniten-
 tis possessoris; sicuti de debitore reclamante intelligimus *legem 3.*
C. de pignor. Quod si post priorem Investituram abusivè factam al-
 ter eodem modo investitus à Domino, & simul actualem posses-
 sionem nactus fuerit, hunc præferendum esse, (secus ac in bene-
 ficijs Spiritualibus obtinet *c. 12. & pen. de Rescr. in 6.*) communiter
 placuit, licet Dominus tradendo possessionem addiderit clausulâ,
 Salvo Jure aliorum. *Rosenb. de feud. c. 6. concl. 9.* Probatur assertio
arg. l. quoties. §. C. de R. V. neque enim duplex vinculum Investi-
 turæ & accedentis traditionis ab unico Investituræ vinculo supera-
 ri, nec dominium per traditionem plenè acquisitum interverti de-
 bere; cui nihil imputari potest, dum bona fide traditum sibi feu-
 dum accepit; neque etiam Dominus ad feudum præcisè traden-
 dum prius investito compellitur, ut est *in d. c. un. §. si facta. 2. F. 26.*
 aut omnino eû in possessionem mittere cogitur, ut est *in c. un. 2. F. 7.*
in fin. si facultatem tradendi non habeat ulterius, ut fit in hoc casu
 factâ jam alteri traditione, sed aut feudum æquivalens, aut quod
 interest præstare tenetur; qua ratione prius investito Jus suum non
 auferitur, salva ipsi adversus Dominum actione *Vid. Hartm. P. ff.*
lib. 2. q. 29. n. 11. & seqq. Fachin. lib. 7. contrav. c. 33. Rosenb. d. concl.
9. Quod si uterque investitus possessionem feudi sibi traditam præ-
 bet, nec de prioritatem constet, pro eo, qui primum investitus est,
 rectius præsumetur, *Rosenb. de feud. d. c. 7. concl. 12.* De conces-
 sione Principis duobus successivè facta *Vid. Gail. 2. Obs. 55. &*
dynsing. Cent. 3. Obs. 61. deque investiturâ Principis aut Episcopi
 Judici-

Judicium Nobilissimi *Hartm. Pistoris d. q. 19. n. 20. & seqq.* cui
lubentes accedimus.

V. Porro dum in definitione Investituræ dictum est, eam esse
solennem feudi cessionem, quæque, ut addunt alij, coram certis
personis fiat, videndum est, in quibus solennia ista consistant; ni-
mirum, tum in ijs, quæ substantiam ejus concernunt, tum in ijs,
quæ accidentia respiciunt. Ad prius pertinet, ut & verbis feudum
cedat vel concedat Dominus, sive dicat se investituram facere. *c. un. 2. F. 2.* & huic concessioni solennis testatio accedat, ex qua de
voluntate Domini, verbis declarata, constare possit. Ad posterius
pertinent pacta Investituræ adjecta ipsâ informantia *arg. l. 7. §. 5. ff. de pact.* de quibus infra. Testatio autem illa sive testificatio non
solum testibus expeditur, uti plerique existimarunt, unicum hunc
testationis modum admittentes; sed Instrumentis alternativè
quod probant perspicuè tot loca Juris feudalis, in quibus testium
vel brevis testati, aut parium Curtis vel publici Instrumenti sit
mentio in *c. un. 1. F. 2. §. 1. c. un. 1. F. 3. c. un. 1. F. 4. pr. & §. Item s. Vasallus. 3. c. un. 2. F. 2. pr. & §. 2. c. un. 2. F. 32.* ex cujus capituli ver-
bis initialibus, in quibus pares Curiaæ semper necessarij esse, nec
breve testatum sufficere dicitur, malè dissentientes opinionem su-
am firmant, non attentis verbis subsequentibus ejusdem cap. in quib-
us & breve testatum admittitur, quod ex usu quidem Mediola-
nensium, ab Extraneis quoque testibus, de Jure, tantum à Paribus
si adsint, confirmandum est. *c. un. 2. F. 2. & §. 2. non in vim te-*
stimonij super actu Investituræ: sed in fidem & auctoritatem In-
strumenti. Vid. Bocer. de Invest. feud. c. 4. n. 73. Et quanquam scri-
ptura de substantia Investituræ non sit, hodie tamen nihil frequen-
tius est, literis illis Investiturarum *Lehenbrieffe/* tum in feudo no-
vo, tum in Veteris renovatione, testibus adhibitis, Consiliarijs, &
Paribus præcipuè, si haberi possint. *c. un. 2. F. 58. §. 2. vers. ult. aut,*
pro more in quibusdam locis recepto, sub Cancellarij solius & Se-
cretarij subscriptione: quarum literarum tenor, utpote derogans
Juri communi in primis attendendus & ex prima Investitura, tan-
quam radice posteriores declarandæ sunt. *Vid. Schneidvv. in Epis. Feud. p. 4. n. 24. & seqq. Duaren. de feud. c. 7. n. 10. Rosentb. de feud. c. 6. concl. 4. Vult. 1. de Feud. c. 7. n. 42.*

De testibus VI. In testibus Investituræ negotio adhibendis etiam duobus
in Investi- vel tribus. *c. un. 2. F. 2. & 58. §. 1.* præter communia & in alijs quo-
tura Nova que solennibus tractationibus necessaria requisita; puta, ut sint li-
& Veteri beri non servi *c. un. 2. F. 58. §. 1.* ut masculi sint, non fœminæ. *c. un.*
adhiben- *2. F. 32. in fin.* id speciatim in feudali hac testificatione requiritur, ut
dis. sint Pares Curiz, sive Compares domus Domini, (rationem nomi-
nis Vid. ap. *Duar de feud. c. 7. n. 3.*) id est, ejusdem Domini Vasalli,
des Herren Manne / ut vocantur Saxonibus: *Lehenr. c. 55.* & qui-
dem in eodem territorio. *Mynf. cent. 4. obs. 89.* non extranei. *c. un. 2.*
F. 2. pr. c. un. 2. F. 32. 33. & passim, ubi Parium tantum fit mentio. *c.*
un. 1. F. 2. 3. 4. in pr. §. 3. 5. c. un. 1. F. 10. 11. 26. & c. cessante scilicet in
Paribus, falsitatis & corruptionis suspicione. *c. un. 2. F. 58. §. 2. in*
fin. adeo, ut si peregrè absint Pares, expectandi per tempus. *c. un. 2.*
F. 33. Judicis arbitrio, cum nullibi expressum sit, definiendum
arg. l. 1. ff. de j. delib. citandique sint, etiam sub mulctæ, alteriusq;
Judicij pœnalis indictione, si comparere nolint. *arg. l. un. ff. si quis*
Jus dic. non obtemp. Extraneos autem, eosdemque tamen fide di-
gnos tunc demum adhibere licebit, si vel non existant Pares. *c. un. 2.*
F. 2. vers. si autem. c. un. 2. F. 33. c. un. 2. F. 58. §. 1. (de quo casu etiam
accipiendus est Feudista in *c. un. 1. F. 26.* ibi: si tempore investitio-
nis absuerint Pares, id est, si non exstiterint, ne pugnet cum *d. c.*
un. 2. F. 33.) vel si minus idonei sint, qui absentibus comparantur; vel
sub pœna citati non compareant; vel si longis viarum intervallis ab-
sint. *Zabel. Exerc. feud. 4. b. 6. lit. b.* æquius enim erit hoc casu Do-
mini rationem habere, ne Vasalli idonei accipiendi occasione, &
servitiõrum conditione destituatur. Extra hos casus, non nisi Pa-
res adhibebit Dominus, etiam si Clericus sit, & de bonis proprijs, in
quibus æquiparatur Laico, feudum alteri constituere velit, de quo
casu loquitur. *c. un. 2. F. 32. pr.* ut probat vocabulum, Dominus, in
d. c. 32. quod res Clerici proprias præsupponit. Nam de bonis Ec-
clesiæ Investituram facturus, extraneos quoque testes accipiet. *c.*
un. 1. F. 26. in fin. pr. quem textum de bonis Ecclesiæ, in feudum
concessis intelligendum esse, argumento est, quod in *d. c. 26.* con-
fratrum fiat mentio. Et in hanc dictorum *c. c.* conciliationem
communis est consensus Feudistarum. Rationem diversitatis ad-
ducit

ducit Boccr. *de Investit. feud. c. 4. n. 65.* adde Vult. 1. *de feud. c. 7. n. 18.*
 Ceterum sine Paribus facta Investitura minimè valet, inquit Feu-
 dista in *c. un. 2. F. 2.* etiam si Dominus confiteatur factam *c. un. 2. F.*
32. pr. ne Jus publicum, quod hanc solennitatem præcisè induxit,
 privato Domini arbitrio immutetur; contra *l. 38. ff. de pact.* Quòd
 si extraneus, omnium opinione pro Pari Curia habitus, Investitu-
 ra adfuerit, æquius veriusque videtur, non invalidari actum; cum
 in testatione feudali major solennitas, quàm in testamento ritè
 condendo, haud requiratur. Sicut à Lege de ultimis voluntatibus,
 argumentum ducit Feudista in *c. un. 2. F. 58. §. 1.* testamentum au-
 tem solenne non infirmatur, licet servus adhibitus in testimonium
 sit, qui omnium consensu liber existimabatur. *§. 7. Inst. de Testam.*
Ordin. nec publica Acta rescinduntur ab eo, qui idoneus reputa-
 batur, cum non esset. *l. Barbarius. 3. ff. de Offic. Prat.* Dissidentium
 argumenta, quæ deducunt potissimum ex *l. 22. ff. de testam. tut. l. 24.*
§. 9. ff. de fideic. libert. §. 1. Inst. Qui testam. tut. de servo, quem testa-
 tor liberum putavit, frustra tutore dato: explicatà diversitatis rati-
 one, à privati cujusdam & communi omnium opinione, in discun-
 su facile diluemus. Vid. Boccr. *de Invest. feud. c. 4. n. 66.* Id denique
 addimus, quæ de Paribus Curia in testimonium Investituræ regu-
 lariter adhibendis dicta sunt hætenus, in Investitura feudi novè
 tantum obtinere; In antiquo feudo, vel ejus renovatione extrane-
 os quoque, si idonei sint, admitti, tùm textus expressus firmat in
c. un. 2. F. 32. tum ratio, quòd Dominus successorem ad modum pr-
 stinæ Investituræ confirmare teneatur, adeoque periculum corre-
 ptionis, de quo in *c. un. 2. F. 58.* ibi cesset. F. F. communiter. Vi-
 de de testibus hinc adhibendis in universum Vult. 1. *de feud. c. 7. n. 22.*
seqq. Gothofr. Anton. disput. feud. 4. §. 6.

VII. Utrum ipse Dominus, vel alius pro eo Investituram
 faciat, vel suscipiat, nihil interest; potest enim hoc negotium &
 Procuratorem ab utraque parte expediri, ait Feudista in *c. un. 2.*
3. vers. sed utrum. c. un. vers. Item investitura. 2. F. 58. dùm tamen
 utrinq; speciale mandatum intercedat, aut saltem subsequatà ratiha-
 tione defectus mandati suppleatur: quod fieri potest etiam in ijs
 casibus, quæ speciale mandatum requirunt. arg. *l. quod si. 26. ff.*
mi

minor. In feudis Regalibus majoribus speciale est, ut ab ipso Imperatore vel Rege Romanorum conferantur. A. B. Carol. I. V. tit. 5. unde per Procuratorem Investitura hæc expediri non posse videtur. *Zabel. Exerc. feud. 4. §. 8. lit. a.* Verum, existimaverim potius, non prohiberi Imperatorem vel Regem Romanorum iuste impeditum, quo minus ad Investituram de feudo Regali faciendam, alium delegare possit, sicut plura alia summa Majestatis Jura per delegatos exercet: adeoque verba illa Aureæ Bullæ, quibus investitura & collatio feudorum Regalium, *Sohn Sohn* (quod & ad Principum Ecclesiasticorum feuda, *Scepter Sohn* rectè extenditur, *Limn. lib. 3. de J. Publ. c. 12. n. 78.*) soli Imperatori vel Regi Romanorum specialiter reservatur, excludere saltem potestatem investiendi, quam aliis Vicarij Imperij generaliter habere videbantur, quamq; Papa Romanus insolenti ausu non semel sibi arrogavit. *Vid. Thom. Mich. de J. d. §. 13.* non autem adimere supremis Principibus facultatem investiendi per Vicarium aut Plenipotentiarium, per quem ipsi investire videntur: Idque firmat expressus textus in Rec. Imp. de An. 1521. §. vnd sollen Wir/ra. ibi: *alsdann sollen vnd wollen Wir herauß Befehl thun / an Unser statt solche Regalien: (id est, feuda Principum, de quibus in præced. §. actum) wie sich gebühret / zu verleihen.* Porro Investituram accipientes Juramentum fidelitatis præstant, *Sehnspflicht* / quam solennitatem substantialem constituunt quidam, propterea, quod in *c. un. 2. F. 3. in fin.* dicat Feudista, nullam Investituram fieri debere ei, qui fidelitatem facere recusat: Sed rectius, Juramentum fidelitatis saltem consequens esse, & quidem, si Dominus id urgeat, necessarium investituræ; unde Investituram præcedere debere, peculiari titulo definitum est in *c. un. 2. F. 4.* & Investiturâ factâ, fidelitas subsequi dicitur in *c. un. 2. F. 7. in fin.* idque secundum naturæ ordinem, quo beneficium feudi obligationem præcedit, quamvis declarare se ante Investituram Vassallus possit, se Juramentum fidelitatis præstiturum: quod si ab initio id recuset, rectè dicitur Investituram fieri non debere in *d. c. un. 2. F. 3.* Est enim in arbitrio Domini, exigere illud, aut remittere, de quo in *Affert. sequi.*

De Personis
iuris juramen-

VIII. Præstandum autem est Juramentum fidelitatis ab omnibus feudum accipientibus, & quidem Clericis & Laicis. *c. nimis X.*

de Jure

de Jure jur. superioribus Domino & inferioribus. c. 100. extr. ord. foeminis & masculis: sive magnū sit feudum, sive modicum, c. un. 2. F. 5. 6. 7. sive Regale sit, sive non Regale. A. B. d. tit. 5. sive francum sit, sive non francum: arg. c. un. 2. F. 48. nisi aut ætas minor ad tempus excuset: c. un. §. si minor. 2. F. 26. impetratis interim testimonia libus, Murh Zettel/ aut fati infelicitas, puta furiosos, mente captos aut Dominus Juramentum remittat, quod utique potest, c. un. 2. F. 4. in fin. cū fidelitas quidem vel fides, de substantiā feudi sit, ad quam etiam injuratus tenetur: Juramentum non item, sed volente Domino abesse possit c. un. 2. F. 3. in fin. Per Procuratorem quoque rectē prætatur Juramentum, cum speciali tamen mandato, in des Lehenmannes Gewissen vud Seele / als demselbigen Gott helffe/ nisi, ut Vasallus ipse compareat & juret, justā de causā Dominus jubeat. Vid. Rosenth. de feud. c. 6. concl. 37. in Investiturā Collegio vel Universitati factā, Syndicus admittendus est, speciali mandato instructus. Vult. d. c. 7. n. 35. An verò ab omnibus heredibus Vasalli nec non omnibus heredibus Domini præstandum sit Juramentum fidelitatis, Vid. prolixè apud Hartm. Pist. lib. 2. q. 47. & Finckelth. disput. feud. 7. q. 17. & seqq. Illud affirmantes, hoc negantes: unū tantum, quem ipsi elegerint, aut si dissentiant, quem Dominus superior constituerit, omnium nomine jurandum esse. Formula Juramenti ex c. 5. 6. & 7. lib. 2. F. & Schneidvv. Epit. feud. p. 5. n. 39. & seqq. & cujusq; loci consuetudine, repetenda est. Effectus: ut juret Dominum adversus omnes, excepto Imperatore vel Rege. d. c. un. 2. F. 7. & antiquiore Domino. c. un. 2. F. 28. in fin. patriā quoque & se ipso. Vult. 1. de feud. c. 10. n. 26. & seqq. Reductā etiam ad necessaria pietatis terminos, generalitate d. c. un. 2. F. 28. in quo nec pater excipi videtur; quanquam vocem illam abesse à Veteribus Exemplaribus Cujacius notet. Vid. Rosenth. c. 8. concl. 14.

IX. Investituram vel purè, vel in diem, vel sub conditione fieri posse, dubium non est: Effectus idem est qui in contractibus ita celebratis. Vid. l. 213. ff. de V. S. §. 2. & seqq. Inst. de V. O. Conditio autem sit honesta & possibilis: quod nominis etiam sustinet Investitura vivente Vasallo in casum mortis ejus, de feudo tunc ad Dominum reversuro, facta; dicitur Investitura de caducitate successione, Gedinge/ Expectanz, oder Anwartsung/ c. un. 2. F. 26. §. mor
bu

bus. adder. un. 1. F. 3. & 9. Const. Elect. Aug. 45. p. 2. etiam absq; consensu Vasalli d. c. 26. c. un. 2. F. 35. etiam existentibus ejus filijs facta: cum conditio demum in casum deficientiæ operari possit, (de quò casu non extantium filiorum tempore mortis loquitur c. un. 1. F. 27. in fin.) sicut & post talem Investituram natis filijs, evanescit illa; vires tamen recipit, ijs vivo parente extinctis. Vid. H. Piff. lib. 2. q. 25. per tot. Ex tali investitura heredes quoq; Domini secularis, ad conferendum hoc feudum, tum ipsi Vasallo, tum ejus heredibus. c. un. 1. F. 9. etiam Jure Sax. non obstante illa Regula, am gedinge ist seine folge/ Vid. d. Const. El. Aug. 45. p. 2. & H. Piff. d. q. 25. n. 33. & seqq. obligantur: successores autem Ecclesiasticorum non item, nisi consensu Capituli facta fuerit, in c. un. 1. F. 3. g. d. c. un. 2. F. 29. §. moribus. Vid. H. Piff. lib. 2. q. 26. & seq. Vult. 1. de feud. c. 10. n. 13. & seqq. De successore Laico, dignitatis tantum. Vid. Moll. ad d. Const. Elect. 45. Berlich. p. 2. concl. 74. n. 29. & seqq.

De Renovatione Investiture & quo tempore petatur.

X. Vetus investitura vel à Domini successore vel Vasallo successorì fieri dicitur in c. un. 2. F. 32. adeoque eveniente vel in Domini vel Vasalli personâ mutatione, unde Renovatio Investituræ convenientissimo vocabulo appellatur. Ea; contingente utroq; casu, sub poenâ amissionis, nisi legitimum impedimentum excusationem præstet, c. un. 2. F. 24. 2. F. 40. & 55. pr. in fin. petenda est. Der lehn/ wann sie zu Falle kömpt/ gebührliche folge zu thun/; & quidem reverenter loco & tempore idoneis, quod in nova quidē investiturâ arbitrarium, in Veteri definitum est; ut fiat intra annum & diem; scilicet civiliter intellectum, ut & mensem contineat de Jure communi, & 6. septimanas cum tribus diebus de Jure Sax. idq; ad modū Saxonice locutionis, Jahr vnd Tag/ Ita conciliamus textus feudales, tum annum & diem requirentes. c. un. 2. F. 24. pr. 2. F. 40. pr. 2. F. 52. in fin. 2. F. 55. pr. in fin. tum annum & mensem. c. un. 1. F. 22. Vid. Heig. p. 1. q. 16. n. 19. & seqq. Quomodo alij, hunc quidem textum aut de Vasallo qui simul actu miles est, aut de æquitate accipiant: illos verò aut de Vasallo non militante, aut de Jure stricto; per quos abrogatum sit d. c. 22. in quo propterea pro, mensem, legendū sit, diem, ipsi passim videantur. Currit hoc tempus à die cognitiæ mortis Domini aut Vasalli. d. c. 24. & 40. nec prorogari à Domino nec minui Vasallo invito potest. Vult. 1. de feud. c. 7. n. 62. & seqq.

etis absq; confen-
sus ejus filijs facta:
rari possit, (de qeob
quitur c. un. l. f. 17,
filijs, evanescent illa;
Vid. H. Piff. lib. 2. q.
omni in secularis, ad
tum ejus hereditibus.
regula, am gedinge
Piff. d. q. 25. n. 33. &
notum non item, nisi
d. c. un. 2. f. 29. §.
de feud. c. 10. n. 13. &
id. Moll. ad d. Conf.

ore vel Vafallo fue-
niente vel in Domi-
io Investituræ con-
gente utroq; casu,
num escalationem
nda est. Der lehn/
kun/; & quidem
a quide investituræ
a annum & diem;
neat de Jure com-
Sax. idq; ad modū
amius textus feuda-
l. pr. l. f. 40. pr. 2. f.
c. un. l. f. 12. Vid.
quidem textum aut
ate accipiant: illos
rictio; per quos ab-
legendū sit, *dem*,
gnitæ mortis Do-
mino nec minui
n. 62. & fig.

huius. addet. *un. 1. F. 3. & 9. Const. Elect. Aug. 45. p. 2.* etiā absq; consensu Vasalli *d. c. 26. c. un. 2. F. 35.* etiā existentibus ejus filiis facta: cum conditio demum in casum deficientiæ operari possit, (de quò casu non extantium filiorum tempore mortis loquitur *c. un. 1. F. 27. in fin.*) sicut & post talem Investituram natis filijs, evanescit illa; vires tamen recipit, ijs vivo parente extinctis. Vid. *H. Pist. lib. 2. q. 25. per tot.* Ex tali investitura heredes quoq; Domini secularis, ad conferendum hoc feudum, tum ipsi Vasallo, tum ejus heredibus. *e. un. 1. F. 9.* etiā jure Sax. non obstante illa Regula, am gedinge ist seine folge/ Vid. *d. Const. El. Aug. 45. p. 2. & H. Pist. d. q. 25. n. 33. & seqq.* obligantur: successores autem Ecclesiasticorum non item, nisi consensu Capituli facta fuerit, in *c. un. 1. F. 3. 9. d. c. un. 2. F. 29. §. moribus.* Vid. *H. Pist. lib. 2. q. 26. & seq. Vult. 1. de feud. c. 10. n. 13. & seqq.* De successore Laico, dignitatis tantum. Vid. *Moll. ad d. Const. Elect. 45. Berlich. p. 2. concl. 74. n. 29. & seqq.*

De Renovatione Investiture & quo tempore petatur.

X. Vetus investitura vel à Domini successore vel Vasallo successorii fieri dicitur in *c. un. 2. F. 32.* adeoque eveniente vel in Domini vel Vasalli personâ mutatione, unde Renovatio Investituræ convenientissimo vocabulo appellatur. Ea; contingente utroq; casu, sub poenâ amissionis, nisi legitimum impedimentum excusationem præstet, *c. un. 2. F. 24. 2. F. 40. & 55. pr. in fin.* petenda est. Der lehn/ wann sie zu Falle kömpt/ gebührliche folge zu thun/; & quidem reverenter loco & tempore idoneis, quod in nova quidē investiturâ arbitrarium, in Veteri definitum est; ut fiat intra annum & diem; scilicet civiliter intellectum, ut & mensē contineat de Jure communi, & 6. septimanas cum tribus diebus de Jure Sax. idq; ad modū Saxonice locutionis, *Jahr und Tag/* Ita conciliamus textus feudales, tum annum & diem requirentes. *c. un. 2. F. 24. pr. 2. F. 40. pr. 2. F. 52. in fin. 2. F. 55. pr. in fin.* tum annum & mensē. *c. un. 1. F. 22.* Vid. *Heig. p. 1. q. 16. n. 19. & seqq.* Quomodo alij, hunc quidem textum aut de Vasallo qui simul actu miles est, aut de æquitate accipiant: illos verò aut de Vasallo non militante, aut de Jure stricto; per quos abrogatum sit *d. c. 22.* in quo propterea pro, *mensē*, legendū sit, *diem*, ipsi passim videantur. Currit hoc tempus à die cognitiæ mortis Domini aut Vasalli. *d. c. 24. & 40.* nec prorogari à Domino nec minui Vasallo invito potest. *Vult. 1. de feud. c. 7. n. 62. & seqq.*

etiam absq; consen-
sus ejus filijs facta:
ari possit, (de quib;
equitur c. un. l. f. 17.
filijs, evanescit illa;
vid. H. Piff. lib. 1. q.
omni secularis, ad
eum ejus heredibus.
egula, am gedinge
Piff. d. q. 25. n. 33. C
ecum non item, nisi
d. c. un. 2. F. 29. §.
defend. c. 10. n. 13. C
id. de off. ad d. Const.

ore vel Vassallo sue-
niente vel in Domi-
no Investituræ con-
gente utroq; casu,
um exaltationem
nda est. De re et qn/
qum; & quidem
a quid investitura
a annum & diem;
neat de jure com-
Sax. adq; ad modū
mus textus feuda-
pr. 2. F. 40. pr. 2. F.
c. un. l. f. 22. Vid.
videm textum aut
ate accipiant: illos
rido; per quos ab-
legendū sit, diem,
gnitæ mortis Do-
minio nec minui
62. C. sig.

huius. adder. *un. 1. F. 3. & 9. Const. Elect. Aug. 45. p. 2.* etiā absq; consensu Vasalli *d. c. 26. c. un. 2. F. 35.* etiā existentibus ejus filiis facta: cum conditio demum in casum deficientiæ operari possit, (de quò casu non extantium filiorum tempore mortis loquitur *c. un. 1. F. 27. in fin.*) sicut & post talem Investituram natis filiis, evanescit illa; vires tamen recipit, ijs vivo parente extinctis. Vid. *H. Pist. lib. 2. q. 25. per tot.* Ex tali investitura heredes quoq; Domini secularis, ad conferendum hoc feudum, tum ipsi Vasallo, tum ejus heredibus. *e. un. 1. F. 9.* etiā Jure Sax. non obstante illa Regula, *am gedinge ist seine folge* / Vid. *d. Const. El. Aug. 45. p. 2. & H. Pist. d. q. 25. n. 33. & seqq.* obligantur: successores autem Ecclesiasticorum non item, nisi consensu Capituli facta fuerit, in *c. un. 1. F. 3. 9. d. c. un. 2. F. 29. §. moribus.* Vid. *H. Pist. lib. 2. q. 26. & seq. Vult. 1. de feud. c. 10. n. 13. & seqq.* De successore Laico, dignitatis tantum. Vid. *Moll. ad d. Const. Elect. 45. Berlich. p. 2. concl. 74. n. 29. & seqq.*

De Renovatione Investituræ & quo tempore petatur.

X. Vetus investitura vel à Domini successore vel Vasallo successoris fieri dicitur in *c. un. 2. F. 32.* adeoque eveniente vel in Domini vel Vasalli personâ mutatione, unde Renovatio Investituræ convenientissimo vocabulo appellatur. Eaq; contingente utroq; casu, sub pœnâ amissionis, nisi legitimum impedimentum excusationem præstet, *c. un. 2. F. 24. 2. F. 40. & 55. pr. in fin.* petenda est. *Der lehn/ wann sie zu Falle kömpt / gebührliche folge zu thun;* & quidem reverenter loco & tempore idoneis, quod in nova quidē investiturâ arbitrarium, in Veteri definitum est; ut fiat intra annum & diem; scilicet civiliter intellectum, ut & mensem contineat de Jure communi, & 6. septimanas cum tribus diebus de Jure Sax. idq; ad modū Saxonici locutionis, *Jahr und Tag*/ Ita conciliamus textus feudales, tum annum & diem requirentes. *c. un. 2. F. 24. pr. 2. F. 40. pr. 2. F. 52. in fin. 2. F. 55. pr. in fin.* tum annum & mensem. *c. un. 1. F. 22.* Vid. *Heig. p. 1. q. 16. n. 19. & seqq.* Quomodo alij, hunc quidem textum aut de Vasallo qui simul actu miles est, aut de æquitate accipiant: illos verò aut de Vasallo non militante, aut de Jure stricto; per quos abrogatum sit *d. c. 22.* in quo propterea pro, *mensem*, legendū sit, *diem*, ipsi passim videantur. Currit hoc tempus à die cognitiæ mortis Domini aut Vasalli. *d. c. 24. & 40.* nec prorogari à Domino nec minui Vasallo invito potest. *Vult. 1. de feud. c. 7. n. 62. & seqq.*